

Vlaams
Parlement

vergadering **C242 – CUL28**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 19 mei 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het proefproject voor de vrijetijdspas - 1898 (2010-2011)	3
Vraag om uitleg van de heer Jean-Jacques De Gucht tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de distributie van Vlaamse films via Vlaamse en Belgische diplomatieke posten - 2066 (2010-2011)	7
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de nieuwe subsidieronde in het kader van het Kunstendecreet - 2088 (2010-2011)	10
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de werking van het kennisknooppunt interculturaliseren - 2097 (2010-2011)	16

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het proefproject voor de vrijetijdspas - 1898 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, minister, collega's, we hebben in deze commissie al een paar keren van gedachten gewisseld over de vrijetijdspas. Tijdens de bespreking van de beleidsbrief Cultuur en de begroting 2011 hebben we hierover een gesprek gehad. We weten dat er in de regio Aalst een proefproject van start is gegaan.

De beleidsbrief Cultuur vermeldt: "Dergelijke algemene vrijetijdskaart gaat stigmatisering van mensen in armoede tegen, biedt mogelijk een eenvormig alternatief voor de bestaande veelheid aan systemen en verbreedt en verdiept de toegang van mensen in armoede tot culturele activiteiten." Minister, bij het debat hierover kondigde u toen aan dat CultuurNet een voorstudie voor dit project zou klaar hebben tegen december.

Ook in het jaarverslag van het Kinderrechtencommissariaat wordt een warm pleidooi gehouden voor een dergelijke vrijetijdskaart: "Waarom geen algemeen niet-stigmatiserend kortingsstelsel uitbouwen, zoals een algemene vrijetijdskaart die je in heel Vlaanderen kunt gebruiken? Het kan kinderen, jongeren en ouders aanmoedigen om actief mee te doen met sport, cultuur en in de vrije tijd. "

Inmiddels lanceerde de stad Antwerpen, maar ook een aantal andere lokale besturen, eigen kaarten. In Antwerpen is dat een 'A-kaart'. Deze vrijetijdspas moet de bestaande kansengroepen vervangen en is een vrijetijdspas voor alle Antwerpenaren die de cultuur- en vrijetijdsbesteding in Antwerpen wil stimuleren.

Minister, wat zijn de voornaamste bevindingen van de voorstudie van CultuurNet? Wat is de stand van zaken van het proefproject in de regio Aalst, onder andere wat het budget betreft? Wie coördineert dit project? Hoe zal de vrijetijdspas ook implementeerbaar zijn in Brussel en hoe wordt dit aspect in de proefperiode onderzocht? Zal er bij de Vlaamse vrijetijdspas ook worden gezocht naar een link met bestaande kortingskaarten zoals de leraren- en leerlingenkaart en het Cultureel Jongeren Paspoort?

Wordt er overleg gepleegd met de stad Antwerpen over de A-kaart? Wordt er gezocht naar samenwerking en synergie tussen de A-pas en het proefproject rond de vrijetijdspas? Deze vraag geldt voor alle lokale besturen die bezig zijn met de ontwikkeling of reeds een bepaalde kaart hebben ingevoerd. Wat wordt de relatie tussen de Vlaamse vrijetijdspas en de bestaande lokale initiatieven?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, er is inderdaad een studie van CultuurNet geweest. Ik heb vier bevindingen van die studie voor u meegebracht.

Een eerste is dat de stad Aalst als proefproject een hele goede keuze is geweest. Men vertrekt vanuit de kansengroepen zelf. In het geval van Aalst gaat het om mensen in armoede. Zo is er van in het begin een geïntegreerde aanpak. Men werkt er ook met toeleiding. Mensen moeten niet alleen een kaart hebben, ze moeten ook komen en voorbereid worden op een bezoek. De bestaande initiatieven sluiten er perfect op aan.

Een tweede conclusie is dat de implementatie van de algemene vrijetijdspas wel wat tijd in beslag zal nemen. Het zal een proces van lange adem zijn. Aan de ene kant moet er een technische ontwikkeling gebeuren. Men moet met die pas overal terecht kunnen. Er moet dus overal een applicatie zijn die gelijk is. Er moet natuurlijk ook een vertaling gebeuren naar het lokale en regionale niveau.

Een derde conclusie is dat de betrokkenheid van alle stakeholders van in het begin heel belangrijk is. Het is cruciaal voor het welslagen van het project. Het gaat niet alleen om de lokale besturen, maar ook om het verenigingsleven en andere actoren uit het ruime veld. Met zo'n pas kan men bijvoorbeeld ook aansluiten bij een vereniging.

Een laatste conclusie is dat er heel wat financiële middelen nodig zullen zijn. Dat is ook geen verrassing. Hoeveel kan ik nog niet zeggen. Men is dat nog aan het becijferen. Op een aantal directe kosten, zoals de technische uitbouw, hebben we natuurlijk wel een zicht, maar er zijn ook nog een aantal variabele en indirecte kosten. Bij toeleiding moeten er een aantal personen als tussenpersoon fungeren. De gemeenten moeten daar dus personeel voor aanwerven.

Voor 2011 heb ik voor het proefproject in een bedrag van 590.000 euro voorzien. 145.000 euro is bestemd voor de bouw van een demonstrator. Eigenlijk is dat de technische onderbouw. Er komt een applicatie die slechts één tool omvat. Achter die applicatie schuilt dan de volledige organisatie.

Daarnaast heb ik 445.000 euro uitgetrokken voor de voorbereiding, de ontwikkeling en het testen van de technische onderbouw en de integratie van de kansenpas. Op die manier wordt in 2011 verder aan de voorbereidingen gewerkt.

Het proefproject bevindt zich in de opstartfase. De technische onderbouw wordt ontwikkeld. Het instrumentarium zal worden getest. Normaal gezien, is het de bedoeling de technische aspecten in de loop van het komend najaar af te ronden. Volgend jaar zal alles dan echt worden getest. Op dat ogenblik zullen we merken hoe het met die pas loopt. Die test zal in Aalst worden uitgevoerd. Om ervoor te zorgen dat het niet om een enkele stad gaat, worden een aantal omliggende gemeenten hierbij betrokken. Het gaat dan al om een samenwerking.

De marketing en de communicatie worden hieraan gekoppeld. Hetzelfde geldt voor de voorbereiding van de implementatie en de partnerwerving. Dit heeft onder meer te maken met de wijze waarop de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) bij het proces wordt betrokken. Op zich is dit al gebeurd, maar het zal nog worden geconcretiseerd.

CultuurNet is belast met deze taken, waaronder de ontwikkeling van de technologische instrumenten en de inhoud van de startfase. Verder zijn ook het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media en mijn eigen kabinet hierbij betrokken. Een stuurgroep volgt alles op.

Het concept van de vrijetijdspas houdt in dat de pas in kleinere gemeenten en in grote steden kan worden gebruikt. Dat is in elk geval de bedoeling. Tijdens de ontwikkeling van het proefproject zal verder met andere steden en gemeenten worden overlegd. Dat overleg is momenteel overigens al aan de gang. Wat Brussel betreft, zullen we in een latere fase gesprekken met de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), onze eerste partner, voeren.

De vraag naar de link met de bestaande kortingskaarten is zeer terecht. De integratie van de bestaande kansenpassen zal gefaseerd verlopen. Het is de bedoeling zo veel mogelijk passen en kaarten op hetzelfde systeem te laten aansluiten en dezelfde tool te laten gebruiken.

We overleggen met de stad Antwerpen over de A-kaart. We beschikken niet onmiddellijk over een bevoorrechte partner, zoals de stad Antwerpen, om overleg mee te plegen. Er is wel sprake van direct overleg tussen CultuurNet en de stad Antwerpen. Mijn kabinet heeft ook al contact met het stadsbestuur gehad. We zoeken een samenwerkingsvorm en een synergie tussen beide projecten. Er is momenteel trouwens reeds al een zekere mate van samenwerking. In de UiT-databank worden specifieke toepassingen voor de A-kaart ontwikkeld.

Bovendien wordt de stad Antwerpen uitgenodigd deel uit te maken van een adviesgroep die in verband met de vrijetijdspas wordt samengesteld. De stad Antwerpen zal de A-kaart en zijn veelvuldige toepassingen binnen die adviesgroep toelichten.

Eenzelfde toelichting zal volgen op het Cultuurforum 2020. De tweede editie vindt plaats op 30 mei 2011. Ik hoop dat iedereen ondertussen een uitnodiging heeft gekregen. De A-kaart zal dan specifiek worden toegelicht.

De Vlaamse vrijetijdspas wordt zo uitgewerkt dat de bestaande vrijetijdspassen hier vlot in kunnen meegaan en maximaal kunnen worden benut. De A-kaart is iets ruimer dan de vrijetijdspas die wij voor ogen hebben. Het aanbod aan diensten is nog groter. Ons aanbod blijft beperkt tot het vrijetijdsaanbod op zich. In Antwerpen wordt de kaart momenteel voor een aantal specifieke initiatieven gehanteerd. Daar zullen we op 30 mei 2011 allicht meer over vernemen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik heb nog een viertal punten waarover ik graag wat meer uitleg zou krijgen.

Een van de bedoelingen van de vrijetijdspas is mensen in armoede meer dan nu naar culturele activiteiten te leiden. Volgend jaar zal de kaart worden getest. Als de kaart zou worden geïmplementeerd, zouden we er een idee van moeten hebben of dit systeem effectief leden van die doelgroep naar cultuur leidt. Misschien is het een illusie. Uit de testperiode zou kunnen blijken of we op dit vlak resultaat boeken. Dit veronderstelt echter een nulmeting. Ik weet niet of dat mogelijk is. Dit lijkt me echter iets nuttigs voor we de kaart echt implementeren.

Volgend jaar is in een testfase voorzien. Betekent dit dat we in 2013 met deze kaart van start gaan? Heb ik het goed begrepen?

De minister is op de link tussen de vrijetijdspas en andere bestaande passen ingegaan. Het is mogelijk dat we hier nog niet voldoende zicht op hebben. Ik verwijs in dit geval naar de A-kaart. Dit is een valabel project dat enkele maanden geleden in het nieuws is gekomen. Zal de A-kaart blijven bestaan of zal de A-kaart in die vrijetijdspas opgaan? Zal enkel de verpakking anders zijn? Zal de vrijetijdspas in heel Vlaanderen gelijke ingang vinden? Ik zie niet in welke richting we met de bestaande passen zullen uitgaan.

Wat Brussel betreft, is het natuurlijk een goede zaak dat de minister met de VGC wil overleggen. Ik veronderstel dat elke Brusselaar die op een dergelijke kaart aanspraak wil maken, die kans ook zal krijgen. Ik veronderstel dat er geen andere keuze is. Op die manier zou de Vlaamse Gemeenschap in Brussel een positieve keuze maken. Ik veronderstel dat we in die richting zullen evolueren.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, ik heb nog een kleine aanvullende vraag. Ik deel de bekommernis met betrekking tot de participatie van personen in armoede. Met het Fonds Vrijetijdsparticipatie beschikken we over een succesvol instrument. Vooral de lokale netwerken zijn hierbij van belang. De netwerken hebben een geëigende toelidingsmethodologie en zijn zeer goed verbonden. Het zou goed zijn deze lokale netwerken te laten samenwerken. Ik heb de minister niet horen zeggen dat Dēmos, de organisatie die de lokale netwerken trekt, bij de werking van de stuurgroep wordt betrokken. Ik neem aan dat dit gebeurt. Ik zou het echter graag nog eens van de minister horen.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Ik ga in op het verhaal van de A-kaart in Antwerpen. Het opzet van de A-kaart is anders dan de aangekondigde vrijetijdspas. Die A-kaart is niet zozeer gericht op mensen die in armoede leven. Het is een heel breed project, voor heel Antwerpen, bedoeld voor elke Antwerpenaar. Men heeft geprobeerd elke participatie in sport of cultuur, zoals bibliotheekbezoek, in één kaart te vangen. De optie van de vrijetijdspas is toch iets anders.

De heer Delva vraagt of de bestaande kaarten kunnen worden geïncorporeerd in zo'n vrijetijdspas. Ik denk dat dat zeer moeilijk zal zijn. Het specifieke A-kaartgebeuren is gericht op de Antwerpenaar, die daardoor korting krijgt in musea of zelfs bepaalde musea gratis kan bezoeken. In Antwerpen was het altijd de traditie dat je, als je kon aantonen dat je in Antwerpen woonde, gratis in de Antwerpse musea terecht kon. Ik weet niet in hoeverre de vrijetijdspas in conflict kan komen met die A-kaart.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Delva, u hebt gelijk dat we de effecten moeten meten. Daarom hebben we dat proefproject opgestart. We zorgen er in Aalst voor dat die applicatie er is en gebruikt wordt. Dat is het voordeel van Aalst: er is al een heel netwerk dat daarmee werkt en expertise heeft. Er werken verenigingen aan mee, ook van mensen in armoede. Die weten wie het gebruikt en hoe. We zullen perfect in kaart kunnen brengen welk effect het heeft.

De bedoeling van die kaart is om drempels weg te nemen en nog meer mensen te overtuigen om in cultuur te participeren. Het mag ook geen stigmatiserende kaart zijn. Als de ene een A-kaart heeft en de andere een vrijetijdspas en degene die de vrijetijdspas heeft, is degene die anders niet in cultuur participeert, valt dat nog meer op. Het is de bedoeling dat het voor iedereen iets gelijkaardigs is.

Idealiter worden al die kaarten daarin geïntegreerd. Het is niet de bedoeling dat je daarnaast nog een aparte A-kaart hebt. Maar er zal nog wat tijd over gaan. Intussen zal die A-kaart wel zijn nut bewijzen. We kunnen ook niet manu militari iedereen verplichten om daar in te stappen. We zullen een applicatie aanbieden. Er zal ook een financiële incentive zijn, waarvoor een engagement in de plaats staat. Je kunt het vergelijken met lokaal cultuurbeleid: je geeft iets en je krijgt iets terug.

U weet dat we bezig zijn met het uitwerken van de herziening van het decreet op het lokale cultuurbeleid. In het witboek voor de interne staatshervorming staat dat de planlast moet verminderen, dus dat moeten we herdenken. In onze optiek zal daarin ook een luikje zitten naar de Vlaamse vrijetijdspas, zodat we dat meteen mee hebben in dat concept en dat eraan wordt gewerkt vanuit het lokale bestuur.

Het klopt, mijnheer Wienen, dat het in Antwerpen enigszins een ander opzet is. Dat neemt niet weg dat er interessante ideeën in zitten, die we uiteraard kunnen meenemen in het proefproject.

Mijnheer Caron, ik ben het er volledig mee eens dat die netwerken en de ervaring op het terrein moeten worden meegenomen. Daarom hebben we Aalst als stad voor het proefproject genomen.

Uiteraard is Dēmos daarbij betrokken. We hebben gisteren nog een vergadering gehad over hoe we de rol voor Dēmos zien, namelijk in de toeleiding. Je kunt niet zomaar een pas maken. Je moet ook zorgen dat mensen de weg vinden. Dēmos kan ook voor opleiding zorgen, voor het lokale personeel of voor mensen die in het verenigingsleven staan, zodat zij weten hoe ze ermee moeten omgaan. Er wordt effectief samen met Dēmos gewerkt.

We moeten het nu een kans geven op een kleinere schaal in Aalst, zien hoe het loopt, kijken of het haalbaar is om dat overal op te trekken. Dat is initieel de bedoeling, maar het proefproject zal ons wat wijzer maken hoe we het allemaal moeten omzetten in de praktijk. Er zullen ook intergemeentelijke samenwerkingen nodig zijn. Dat lijkt me logisch, als we eenmaal wat verder staan.

De heer Paul Delva: Is er al zicht op de toepassing in Brussel? Potentieel is het doelpubliek bijzonder ruim in de hoofdstad. De Vlaamse Gemeenschap heeft een traditie dat iedereen die wil, ook kan gebruikmaken van de diensten in Brussel. De zorgverzekering is daar een mooi voorbeeld van. Hoe zien we dat?

Minister Joke Schauvliege: Hoe het concreet zal gaan in Brussel, dat antwoord moet ik u schuldig blijven. We moeten het eerst een kans geven nu in Aalst. We moeten ook overleggen met de VGC. Ik wil het vanuit Brussel een beetje laten opborrelen hoe ze het willen uitwerken.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: In Sint-Niklaas hebben wij ook al heel wat jaren een 'kansenpas', zoals dat heet. Zowel de doelgroepen als het aanbod zijn de voorbije jaren stelselmatig uitgebreid. Naast de stedelijke willen ook particuliere initiatieven een reductie geven aan kansenpashouders.

De aspecten stigmatisering en privacy vragen nog wat discussie. Vorige week waren hier scholieren van de Sociale Hogeschool Heverlee op bezoek. Toen werd de suggestie gedaan om eventueel de vrijetijdspas in te bouwen in de identiteitskaart, waardoor het compleet onopgemerkt zou blijven, maar elke organisator moet dan wel over een kaartlezer beschikken.

In elk geval is het goed om de nodige tijd te nemen om wat er bestaat, in kaart te brengen, en wellicht naar een gedifferentieerde aanpak te gaan. De gemeente kan dan zelf beslissen hoeveel ze over heeft voor bepaalde doelgroepen.

Ik heb nog één vraag. Ik meen in de begrotingsaanpassing gelezen te hebben dat er 445.000 euro wordt ingeschreven. Dat is dan enkel het bedrag om nog dit jaar te gebruiken?

Minister Joke Schauvliege: Er was al een bedrag ingeschreven. Dit bedrag komt erbij om de applicatie te maken en om het proefproject mogelijk te maken.

Uw opmerking dat ervoor moet worden gezorgd dat er eigenheid is en dat moet worden bekeken wat de lokale besturen doen, is terecht. Dat is onze bedoeling. We zijn niet van plan om het kind met het badwater weg te gooien. Als er goede initiatieven zijn, dan is het de bedoeling dat ze aansluiting kunnen vinden bij de Vlaamse vrijetijdspas.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jean-Jacques De Gucht tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de distributie van Vlaamse films via Vlaamse en Belgische diplomatieke posten - 2066 (2010-2011)

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Voorzitter, minister, uit het jaarverslag 2010 van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) blijkt dat het fonds goede contacten onderhoudt met de vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering. Niet alleen de Vlaamse vertegenwoordigers worden aangesproken, zoals blijkt op pagina 89 van het jaarverslag, ook federale diplomaten, in casu de consul-generaal te Los Angeles, worden gecontacteerd. Volledigheidshalve moeten we wel vermelden dat Flanders Investment and Trade (F.I.T.) ook een vertegenwoordiger heeft in Los Angeles.

Het is mijn persoonlijke mening dat de diplomatieke vertegenwoordigers, of het nu gaat om regionale of zelfs federale, nog te weinig worden betrokken bij de promotie van de Vlaamse film. Het hoeft daar volgens mij ook niet steeds te gaan om het mee opzetten van deelnames aan internationale filmfestivals. Het soms gewoon opsturen van dvd's naar onze diplomatieke posten is iets wat nu in sommige gevallen niet en in andere gevallen te weinig gebeurt, terwijl het doorgaans een goedkope manier is om de Vlaamse film op een eenvoudige manier wereldwijd nog meer te verspreiden. Volgens wat mij wordt verteld, maakt de Franse Gemeenschap hier wel vaker gebruik van. Ook Nederland schakelt zijn ambassades en

consulaten veel actiever in bij de promotie van hun cultuur in de ruime zin van het woord. Bovendien is dit een relatief goedkope manier van promotievoeren in het buitenland en het komt zonder enige twijfel de verdere uitstraling van onze Vlaamse film op internationaal vlak ten goede.

Vandaar, minister, heb ik concreet de volgende vragen. Op welke manier en hoe vaak worden Vlaamse vertegenwoordigers – dat zijn de vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering, van F.I.T. en van Toerisme Vlaanderen – in het buitenland ingeschakeld om de Vlaamse film te promoten?

Wordt er tot op heden enkel gewerkt via vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering of ook met de economische missies van F.I.T.? Wanneer wordt ook de Belgische diplomatie gevraagd om medewerking te verlenen? Hoeveel keer is dit al gebeurd?

Worden nu al op systematische basis kopieën van Vlaamse films opgestuurd naar ofwel Vlaamse of federale buitenlandse posten met de vraag om die waar mogelijk te promoten? Over welke films gaat het? Welk protocol wordt in dezen gevolgd?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, mijnheer De Gucht, u zult uit mijn antwoord vernemen dat we ter zake al heel wat doen, maar ik zal eerst uw eerste vraag beantwoorden, waarin u vraagt wat er gebeurt ter promotie van de Vlaamse film.

We beschikken over verschillende promotie-instrumenten. We gebruiken ze als Vlaamse Gemeenschap om onze films te promoten. In de eerste plaats is er Flanders Image, dat is u wellicht bekend, het is een onderdeel van het Vlaams Audiovisueel Fonds. Ze hebben heel specifiek tot taak om de promotie van de Vlaamse audiovisuele producties op zich te nemen. Het is een beleidsinstrument om de Vlaamse audiovisuele productie te promoten door middel van aanwezigheid op de internationale fora, zoals de filmfestivals en allerhande professionele beurzen. Daarnaast ontwikkelt Flanders Image ook diverse communicatie- en promotie-instrumenten zoals een website, flyers en het Flanders (i)-magazine, een tijdschrift. Er wordt ook gebruikgemaakt van Twitter en Facebook om de film te promoten.

Dan is er de filmregio Flanders Location, eveneens een onderdeel van het VAF. We promoten zelf Vlaanderen en onze regio door hier films te laten draaien. We stellen trouwens vast dat we steeds meer in trek zijn. Zeker voor de steden Antwerpen, Brugge, Gent, Mechelen, Leuven en Oostende merken we een sterke stijging.

Naast deze twee concrete instrumenten in het VAF zijn er natuurlijk ook de buitenlandse filmfestivals waar ook de Vlaamse audiovisuele producties worden geprogrammeerd. De keuze om Vlaamse producties te programmeren, gebeurt door de organisatoren zelf. Ze worden natuurlijk in eerste instantie door Flanders Image op de hoogte gebracht en aangespoord. Onze Vlaamse vertegenwoordigers spelen een heel belangrijke rol in het leggen van die contacten.

U vroeg wat onze vertegenwoordigers concreet doen. Ze leggen dus in de eerste plaats de contacten voor de festivals. Ik wil er ook op wijzen dat ik in 2010 een managementcomité heb opgericht rond het thema van de culturele diplomatie, waarin de leidend ambtenaren zetelen van het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media, maar ook het Departement internationaal Vlaanderen en de agentschappen Kunsten en Erfgoed, Toerisme Vlaanderen en Flanders Investment and Trade. Dit comité heeft tot doel om een optimale informatiedeling tussen de betrokken entiteiten te genereren, opportuniteiten te detecteren en er maximaal op in te zetten. De promotie van de Vlaamse film is één van topics die als aandachtspunt werd meegegeven.

Ik weet dat er nog verder moet worden gewerkt, dat dit nog maar een eerste stap is. We moeten trachten om alle Vlaamse spelers op één lijn te krijgen. Ik ben ervan overtuigd dat we nu al een goed instrumentarium hebben om een en ander te doen en om de synergie en

complementariteit te bereiken. Het managementcomité lijst nu op welke bijkomende stappen we moeten zetten.

De vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering spelen daarbij natuurlijk een heel belangrijke rol. Zo zetten ze de film steeds meer in in het kader van buitenlandse missies. In oktober 2011 zal bijvoorbeeld de film 'Ben X' van Nic Balthazar het Europees Filmfestival in Beijing openen, in aanwezigheid van prins Filip en prinses Mathilde die op dat moment op economische missie in China zijn.

Andere voorbeelden zijn de initiatieven in Warschau. Daar heeft men de donderdagen van de Vlaamse film. Behalve in de zomermaanden wordt daar elke week een Vlaamse film getoond door de Vlaamse vertegenwoordiger met ondertiteling in het Engels. Ook in het Flanders House in New York is er geregeld een Vlaamse filmavond. In Parijs gebeurt dat ook. Bij de lancering van De Helaasheid der Dingen heeft men daar initiatieven genomen. In Madrid was er een Belgische filmcyclus in het kader van het EU-voorzitterschap. Onlangs was er op de permanente vertegenwoordiging ook een filmevenement. Voor alle Europese collega's werd Rundskop daar in het Engels getoond. U ziet dat er heel veel gebeurt.

De Belgische diplomatie vraagt om medewerking. Dat gebeurt nu al via de Belgische diplomatieke posten. De samenwerking verloopt vlot en constructief. De filmkopijen worden in de meeste gevallen verzonden via de diplomatieke valies van de FOD Buitenlandse Zaken. Het is trouwens onze bedoeling om te kunnen uitwisselen en elkaar te versterken. We zijn nu aan het onderhandelen met de Franse Gemeenschap om een cultureel akkoord te sluiten. Dikwijls hebben ze andere vertegenwoordigingsposten dan wij hebben.

Worden nu al systematisch kopijen van Vlaamse films opgestuurd naar buitenlandse posten? Er zijn natuurlijk beperkingen voor het ongelimiteerd verspreiden van kopijen. Films die nog in hun commerciële carrière zitten, kunnen niet zomaar gratis ter beschikking worden gesteld. Hierover worden afspraken gemaakt met de rechthebbenden. Het is Flanders Image dat volgens gemaakte afspraken instaat voor de internationale promotie van deze films.

Van de Vlaamse films die hun commerciële carrière hebben beëindigd, beschikt de Vlaamse overheid over een verzameling die wordt bewaard bij het Koninklijk Filmarchief. Hierover worden beheersovereenkomsten afgesloten voor het bewaren, controleren en transporteren van deze films. De films worden op vraag van een organisatie ter beschikking gesteld aan de Vlaamse of federale diplomatieke posten.

Naast al die specifieke instrumenten spreekt het voor zich dat we dat misschien meer bekend moeten maken. Eens per jaar is er een bijeenkomst van onze Vlaamse vertegenwoordigers, die naar Brussel komen en een boodschap meekrijgen. Misschien is het een goed idee om de volgende keer die goede voorbeelden in de verf te zetten. We kunnen hun zeggen dat het werkt en vragen om bijvoorbeeld ook donderdagen van de film te organiseren of de Vlaamse film meer te promoten.

U ziet, het is niet zo dat er niets gebeurt. Er zijn al veel goede instrumenten. Het kan een goede suggestie zijn om dat nog eens expliciet aan onze Vlaamse vertegenwoordigers bekend te maken.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Nachbar Belgien is bijvoorbeeld een informatieblad dat wordt uitgegeven door de Belgische Botschaft in Berlin. Dat wordt verspreid in de Duitstalige diplomatieke posten. Daarin wordt onder andere het MAS voorgesteld. Is het niet mogelijk om in de bladen die door de federale instellingen worden bedeed, een vast stuk te krijgen, eventueel in samenwerking met de Franse Gemeenschap? Daarin kunnen een vast editoriaal of andere zaken worden opgenomen. De middelen die België en Vlaanderen hebben, kunnen zo maximaal worden ingezet, want dat zal ons niet veel meer kosten.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Flanders Image heeft een eigen magazine, Flanders (i) magazine. Misschien is het een goed idee om uit te zoeken of de diplomatieke posten ook op de verzendingslijst staan. Maar blijkbaar staan ze erop en ontvangen ze dat.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Zo kunnen we dat op een vaste basis incorporeren in de boekjes die worden verspreid door de diplomatieke zetels in het buitenland. Ik wil nu een vreemde vergelijking maken. De Burgerkrant is het Open Vld-blaadje dat verschijnt in heel Vlaanderen. Daarin is een onderverdeling gemaakt tussen het nationale en het lokale nieuws. Is het mogelijk om in de tijdschriften die in die diplomatieke posten worden verdeeld, enkele pagina's voor Vlaanderen voor te behouden, waaronder ook een cultureel luik? Het is maar een suggestie.

Minister Joke Schauvliege: Ik zal uw suggestie meenemen naar Flanders Image en ik stel voor dat zij uitzoeken of dat een toegevoegde waarde heeft. Zij kunnen daar het beste over oordelen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de nieuwe subsidieronde in het kader van het Kunstendecreet - 2088 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, maandag 4 april 2011 was het startschot van de symbolisch geladen kunstenronde. Er was veel volk en belangstelling, en dat is goed voor de kunsten, het beleid en de sector.

Minister, in uw toespraak gaf u niet enkel aan voor welke beleidspunten de kunstensector het best aandacht zou hebben. U had het over aandachtspunten of zoiets, en geen echte beleidsprioriteiten. U stelde ook welk precies budget de sector maximaal zou kunnen inzetten ten behoeve van de werking van de organisaties voor de volgende ronde, 2013-2016. Mijn vraag gaat specifiek over het noemen van bedragen voor die ronde.

Vandaag is het 19 mei 2011. De kunstensubsidiëring gaat in op 1 januari 2013. Dit gebeurde haast twee jaar op voorhand en alleszins vooraleer enig subsidiedossier geschreven of ingediend is. Hierdoor wordt dus elk logisch verband tussen de concrete toekomstvisie waaraan de kunstensector momenteel werkt en de mogelijke middelen die een gemeenschap hierin optimaal zou kunnen investeren, onmogelijk gemaakt. Er is altijd beïnvloeding tussen de dossieraanvragen en de visie hierop en het budget dat de Vlaamse Regering ter beschikking heeft gesteld. Ik kan uit ervaring getuigen dat men de bedragen meestal in de goede richting kan beïnvloeden.

De kunstensector heeft op uw toespraak gereageerd. Nog diezelfde week heeft Overleg Kunstenorganisaties (oKo) in naam van al zijn leden een brief aan u gestuurd waarin ze zeggen dat ze deze gang van zaken niet begrijpen. Datzelfde oKo vraagt aan u om er samen met de collega's uit de Vlaamse Regering voor te zorgen dat er voor de volgende Kunstendecreetperiode voldoende middelen kunnen worden vrijgemaakt op basis van de kwaliteit van de in te dienen dossiers en niet op basis van cijfers die dateren uit het dieptepunt van een besparingsperiode. Tussen het indienen en het stellen van de vraag heeft de Vlaamse Regering overigens al laten weten dat er dit jaar enige beleidsruimte is. Toen ik mijn vraag indiende op 10 mei, was dit zelfs nog niet bekend. Er is dan toch een uitweg uit de economische crisis, en dat heeft meteen een gevolg op de budgettaire middelen die de overheid ter beschikking kan stellen voor kunst en cultuur.

De brief van oKo is nogal scherp. Ik lees enkele fragmenten voor om dit te illustreren. “Uw toezegging om het Charter te onderschrijven, stemde ons dan ook bijzonder verheugd en hoopvol. Dit wekte bij iedereen de verwachting dat u, na de ‘startschotdag’, van de komende maanden gebruik zou maken om met uw collega’s in de Vlaamse Regering en in het Vlaams Parlement in gesprek te gaan. U zou met hen debatteren over het nut van overheidsinvesteringen in de kunstensector en hen overtuigen om de kunstensector met een nieuw elan in de nieuwe Kunstendecreetperiode te lanceren, door middel van de nodige inspanningen bij de begroting 2013. (...) Wie schetst dan ook onze verbijstering toen u ons maandag jongstleden niet enkel uw aandachtspunten voor de opmaak van de dossiers meegaf, maar dat u tevens nu al – 2 (twee) jaar voor datum – bedragen van begrotingsposten uit de begroting 2013 citeerde. Dit getuigt toch van bijzonder weinig ambitie voor het beleidsdomein waar u verantwoordelijk voor bent?”

Nog verder: “Het is voor de kunstensector dan ook bijzonder moeilijk te vatten dat u zich zonder verdere inspanning neer zou leggen bij een budgettaire status quo op een dalmoment en dat u geen enkele poging zou doen om uw beleidsdomein te betrekken in een mogelijk groeiscenario (...). Indien het kunstenbudget gedurende meerdere jaren op crisisniveau bevroren zou worden, terwijl de crisis eigenlijk voorbij is, verliest dat budget voortdurend aandeel in verhouding tot de totale begroting. Het resultaat hiervan is dat we bij het afsluiten van de rekening zullen vaststellen dat de kunstensector in Vlaanderen een even grote hakbijl over zich heeft gekregen als de collega’s in Nederland en Groot-Brittannië. (...) Bovendien moeten de aanvraagdossiers nu nog geschreven worden. Het resultaat van dit creatief denkproces levert ongetwijfeld nog meer argumenten op om voor uw sector te vechten. (...) Met deze dossiers rekening houden, zou pas echt getuigen van inspraak van de sector in het beleid, een punt waar u zoveel belang aan hecht.”

De vertegenwoordigers van de kunstensector vragen met aandrang om u niet neer te leggen bij een status-quo van het kunstenbudget, twee jaar voor activeringsdatum. De kunstorganisaties hebben zich de voorbije twee jaar, twee moeilijke besparingsjaren, toch constructief opgesteld. Maar evengoed is het zo dat zo’n situatie slechts houdbaar is als de besparingsperiode beperkt is in de tijd. Ook nu, met de meevallers voor 2011, zit er niet veel in voor Cultuur: 2 miljoen euro voor het lokaal cultuurbeleid. Het is niet eenvoudig om voor Cultuur middelen te vinden, ik weet het. Ik wil alleen maar oproepen om er ten volle voor te gaan.

Ik heb hier ook verdedigd dat op een moment dat er moet worden bespaard, de cultuurwereld haar bijdrage moet leveren. Ik vind dat normaal. Maar in tijden dat het goed gaat, moet de Vlaamse Regering ook haar bijdrage leveren aan de cultuursector. Dat is maar logisch.

Minister, merkwaardig is dat u, een maand nadat de brief is verstuurd, het de moeite niet waard acht een antwoord te schrijven aan de sector. De sector heeft dus ook nog geen gesprek hierover met het kabinet kunnen aangaan. Mijn vraag is ingediend op 10 mei.

Minister, de mededeling van concrete subsidie-enveloppen op 4 april heeft velen verrast. U bakent de grenzen van de verwachtingen van sector af, maar perkt hun en uw ambities ernstig in. Een dergelijke verklaring lijkt me veeleer iets voor een notarisclerk dan voor de minister van Cultuur. Waarom hebt u, zo lang voor de begroting 2013 wordt opgemaakt, die verklaring afgelegd?

Zijn deze cijfers het gevolg van een politiek akkoord in de Vlaamse Regering? Zo ja, wat behelst dit akkoord voor het overige?

Blijkbaar bent u niet bereid binnen de Vlaamse Regering of in het Vlaams Parlement voor een hoger budget te vechten. Ik hoop natuurlijk dat u straks het tegendeel zult verklaren. Beseft u dat u op deze manier de cultuursector verder verzwakt?

Ik hoor van veel mensen dat uw kabinet en uzelf niet snel bereid zijn met actoren op het terrein te spreken. Naar verluidt worden de meeste verzoeken niet eens beantwoord. U hebt zich nochtans op verschillende ogenblikken een aanhanger van het overlegmodel genoemd.

Waarom bent u dan zo halsstarrig en gaat u zo moeizaam om met overleg? Bent u bereid met de kunstensector in overleg te treden? Wanneer plant u dit overleg? Ik heb vernomen dat er eigenlijk al een overleg is gepland. Hoe ver staat het hiermee?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, ik heb steeds verklaard dat we de volgende ronde in het Kunstendecreet goed en tijdig willen aanpakken. Iedereen moet tijdig weten wat de beleidsaanbevelingen zijn, waar we accenten zullen leggen en hoe we alles willen aanpakken. We hebben hier een heel traject voor uitgetekend. We zijn hier maanden op voorhand aan begonnen. Ik heb een lijst mee met punten die op 4 april 2011 ter sprake zijn gekomen.

Op 4 april 2011 is ook het charter voorgesteld dat in samenwerking met de sector en in overleg met mij is opgesteld. Er zijn elf overlegmomenten geweest. Bij vier van die overlegmomenten is het Overleg Kunstenorganisaties zelf betrokken geweest. Het oKo heeft volledig met het plan van aanpak en met het charter ingestemd. Ik heb de volledige lijst met de data meegebracht. Ik stel die lijst graag ter beschikking.

Op 4 april 2011 heb ik tevens verklaard dat het de bedoeling is duidelijkheid te verschaffen en op verschillende sporen te werken. Eerst zullen we de steunpunten een veldanalyse laten uitvoeren. We blijven natuurlijk binnen de grenzen van het Kunstendecreet. Daarnaast komen een aantal aandachtspunten aan bod. We zullen ervoor zorgen dat de adviescommissies ernstig worden genomen. Op die manier brengen we een trendbreuk met het verleden teweeg.

Volgens de heer Caron doe ik niet eens de moeite brieven te beantwoorden. Dat klopt niet. De brief van het oKo is beantwoord. Op 4 april 2011 heb ik verklaard dat ik iedereen een maand geef om opmerkingen te formuleren. Het oKo en nog een paar andere organisaties hebben dit gedaan. Er zijn veel positieve reacties gekomen. In feite hebben enkel het oKo en een paar anderen opmerkingen gemaakt.

Ik heb de brief aan het oKo bij me. De heer Caron kan er een kopie van krijgen. In de brief staat uitdrukkelijk te lezen dat de op 4 april 2011 vermelde bedragen vergelijkingen met de huidige situatie zijn. Ik heb een vergelijking gemaakt tussen de bedragen in 2009, 2010 en 2011. Er zal een verschuiving komen. De sector vraagt hier trouwens zelf om. In de toekomst zal 10 procent naar projectmiddelen en 90 procent naar structurele ondersteuning gaan. Indien we dit extrapoleren op basis van de huidige bedragen, gaat het om 87 miljoen euro.

De door mij vermelde cijfers hebben geen betrekking op de begroting 2013. Ik zou trouwens niet weten hoe ik nu al uit die begroting zou kunnen citeren. In elk geval geeft deze extrapolatie duidelijk aan dat het ons met die projectsubsidies menens is.

De vraag om projectsubsidies is al meermaals gesteld en komt uit de sector zelf. Het is overigens ook een uitdrukkelijke vraag van het Vlaams Parlement. Het staat in een met redenen omklede motie die naar aanleiding van de beleidsnota is ingediend. We maken hier effectief werk van.

We hebben niet enkel een veldanalyse laten uitvoeren en een aantal krachtlijnen aangegeven. We hebben ook een charter ondertekend. Dat charter, dat samen met het oKo en de steunpunten tot stand is gekomen en dat door de beoordelingscommissies en door de beleidmakers is goedgekeurd, stelt uitdrukkelijk dat we naar minder versnippering moeten gaan. We moeten minder structurele erkenningen en meer projectsubsidies krijgen.

Dit charter, dat ondertussen aan de Vlaamse Regering is voorgelegd, houdt een engagement in dat ik op 4 april 2011 ben aangegaan. Ik veronderstel dat de heer Caron de inhoud van het charter kent. Indien hij dat wenst, kan hij een kopie krijgen. In dat geval hoeft hij zich niet te baseren op wat hij heeft horen zeggen.

De cijfers zijn geen gevolg van een politiek akkoord binnen de Vlaamse Regering. Er is geen politiek akkoord over de bedragen in de begroting 2013. We zijn bezig met de begrotingscontrole, die ik hier straks overigens zal voorstellen. De opmaak van de begroting

2012 is van start gegaan. De begroting 2013 zal pas volgend jaar aan bod komen. Ik wil er trouwens op wijzen dat het Vlaams Parlement elke begroting definitief moet goedkeuren. Ik volg op dit vlak de logische stappen.

Volgens de heer Caron ben ik niet bereid voor een hoger budget te vechten. Ik ga hier niet mee akkoord. Als ik me niet vergis, heeft mevrouw Idrissi vlak na 4 april 2011 een actuele vraag met een gelijkaardige vraagstelling gesteld. Ik heb toen uitdrukkelijk geantwoord dat ik tijdens alle begrotingsgesprekken om meer middelen vraag. We willen uiteraard een brede en ruime politieke steun. Op dat vlak ben ik een bondgenoot van de sector.

Ik ben het niet eens met de automatische redenering dat de sector hier zwakker uit moet komen en dat het hier een verdoken vorm van besparingen betreft. Het gaat om een gewone verschuiving van middelen van structurele ondersteuning naar projectsubsidies.

We merken trouwens dat de eenjarige projectsubsidies een belangrijke hefboom voor vernieuwing en voor samenwerking kunnen vormen. We moeten de samenwerking met die projectorganisaties zeker versterken.

Zomaar voor meer middelen pleiten, lijkt me vrij fictief en weinig beargumenteerd. Het enige argument luidt dan dat er steeds meer geld bij moet komen. De precieze redenering die hier precies achter schuilt, is me niet duidelijk. Dit geldt zeker indien iedereen tegelijkertijd voor minder versnippering pleit.

Uit de landschapstekening en van de veldanalyses die we hebben laten uitvoeren, blijkt dat het kunstlandschap niet te weinig organisaties telt. We zitten niet met een zekere schraalheid. Het is niet zo dat bepaalde artistieke praktijken te weinig aan bod komen. Ik hoop dat de heer Caron niet zal ontkennen dat we over een rijk en divers landschap beschikken. Dit landschap is echter wel sterk versnipperd. Dat charter geeft een duidelijke leidraad.

U zegt dat de brief niet gestuurd zou zijn. Die is wel gestuurd. Er staat uitdrukkelijk in dat het aanbod om samen te zitten, blijft gelden. We hebben al verschillende keren samen gezeten, maar uiteraard blijven wij in overleg gaan. Ik weet niet waar de geruchten vandaan komen dat er geen overleg zou zijn of zelfs geen bereidheid tot overleg. Dat vind ik bijzonder bizar. Ik geef u graag de lijst met alle data.

De heer Bart Caron: Minister, bedankt. U bent duidelijk verstoord door de vraag. Ik vraag u nog enkele concrete dingen.

Ik ben benaderd door de kunstensector op de dag dat ik de vraag heb ingediend. Dat heb ik duidelijk in mijn inleiding gezegd. Mijn vraag dateert van 10 mei. Ik wil de brief die u aan oKo hebt gestuurd, ook graag lezen. Ik zeg niet dat er geen overleg is geweest voor 4 april. Ik vraag of er tussen 4 april, de dag dat de ronde gelanceerd is, en 10 mei met oKo overlegd is en die brief is beantwoord. Dat is mijn feitelijke vraag.

Ik weet dat er vooraf overlegd is. Daarenboven, minister, was ik persoonlijk aanwezig in de zaal. Ik heb uw toespraak gehoord en ook gelezen. Ik ben heel goed op de hoogte van de gang van zaken. Blijkbaar heb ik het samen met oKo verkeerd gehoord. Ik heb nu geen tijd om de tekst van uw toespraak op mijn pc op te zoeken. Zowat de hele kunstensector en ikzelf hebben de bedragen fout gehoord. U noemde bijvoorbeeld 87 miljoen euro als kaderstellend of globaal bedrag voor die ronde. Hebben wij dat echt allemaal fout gehoord?

De sector, u en ik hebben allemaal gepleit voor een verdeling van 10 procent voor die projecten enzovoort. Daarover gaat het niet. Het gaat ook niet over versnippering. Als u mijn teksten zou lezen, zou u weten dat ook ik vind dat het kunstenveld te versnipperd is. Het is niet omdat we de versnippering tegengaan, dat we minder geld nodig hebben. Het is niet minder en slechter, maar minder en beter: een kleiner aantal organisaties, maar beter ondersteund.

Minister, ik ben niet zo cynisch dat ik denk dat u nog minder zou willen dan dat. Dat kan niet. Maar laat ons daarover niet discussiëren. Het gaat niet over de versnippering of over hoe je die middelen verdeelt binnen de structurele enveloppen. Het gaat over het budget zelf van die structurele enveloppen. Goed, hebben wij dat dus verkeerd gehoord, of niet?

Ik heb dat charter heel goed gelezen. Ik heb het mee gevolgd die namiddag. Met betrekking tot de procedures is het een goed charter. Als u dat van mij wou horen, wil ik dat graag zeggen. Ik heb ook gezien dat u dat op de ministerraad hebt gebracht. Het siert u dat u afspraken maakt met de sector. Dat is een belangrijke stap, maar zonder budgettaire omkadering wordt het een strop in plaats van een verrijking. Dan maakt u hen medeplichtig aan besparingen of aan verarming. Goed, er is geen politiek akkoord. Dat geeft hopelijk ruimte voor groei.

Er zijn uiteraard niet te weinig organisaties. Maar dat betekent niet – en die indruk geeft u wel in uw antwoord – dat er niet meer nodig zou zijn. Minister, de werkingskosten van een kunstenorganisatie nemen toe, net zoals van eender welke andere organisatie in de samenleving. Een stijging conform de index voor welvaartsvastheid mag ik toch als normaal beschouwen. Het bedrag dat u hebt genoemd, houdt daar in elk geval geen rekening mee. Als u dat als uitgangspunt neemt, is dat in reële termen een ernstige verarming ten opzichte van de huidige situatie.

Het gaat dus niet over versnippering, over minder of meer. Het gaat over welk globaal bedrag we willen uittrekken. Bent u bereid om volop mee te verdedigen dat in betere economische tijden de kunsten hun deel van die stijgende budgetten krijgen? Ik ben niet op mijn gemak. Na de begrotingscontrole zou er 656 miljoen euro meer beschikbaar zijn voor dit jaar. Daarvan, denk ik, is er 256 miljoen euro beleidsruimte. Mijn cijfers kunnen verkeerd zijn. Daarvan gaat er 2 miljoen euro naar Cultuur. Dat is toch tamelijk ver onder het gemiddelde. Dat zijn mijn precieze vragen, minister.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, minister, collega's, ja, ook ik was aanwezig op 4 april. Ja, ook ik heb de brief van oKo gekregen, waarin de bezorgdheden worden geuit. Ja, ook ik heb het charter gelezen. Ik heb dat zelfs heel grondig gedaan. Net zoals de heer Caron ben ik het eens met het grootste deel van wat er in het charter staat. Ik denk dat het een zeer goede basis is om van te vertrekken.

U hebt op 4 april inderdaad een bedrag genoemd. Ik neem aan dat u uitgaat van het voorzichtigheidsprincipe en van de bedragen die we vandaag kennen. Maar ik mis in uw antwoord een engagement. Indien er in 2013 budgettaire ruimte is, verwacht ik van de minister van Cultuur dat ze ervoor gaat en ervoor ijvert dat een eerlijk aandeel naar Cultuur gaat en dus ook naar de volgende subsidieronde. En dat engagement mis ik vandaag in uw antwoord en ik meen dat ook de sector dat engagement mist in de antwoorden die ze van u krijgt. Ik verwacht van u een duidelijk engagement.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Caron, ik heb uitdrukkelijk gezegd dat ik op 4 april aan iedereen de kans heb gegeven om gedurende één maand te reageren. Het spreekt voor zich dat we tijdens die vier weken hebben gewacht op de reacties. We hebben eerst alles verzameld om dan pas in dialoog te treden. Het klopt dat de brief pas na 4 mei werd verstuurd. Ik heb dat opzettelijk gedaan, want na 4 april had men één maand tijd om te reageren. Ik meen dat dit logisch is.

U merkt op dat het een besparing is en u noemt het een schande, maar u vergeet natuurlijk dat er een opstap is geweest in 2009-2010. Het betrof een opstap van 10 miljoen euro. Het klopt evenwel dat er een vermindering was met 2,5 wegens de kaasschaaf, maar die opstap is er

geweest. U moet dus niet laten uitschijnen dat het bedrag heel erg is gedaald. Ik spreek dat uitdrukkelijk tegen.

Mevrouw Idrissi, het klopt dat we een voorbeeld hebben gegeven aan de hand van de cijfers die we nu kennen van 2009, 2010 en 2011. We hebben gezegd dat de verschuiving neerkomt op het bedrag van 87 miljoen euro. Uiteraard is er het engagement dat als er middelen zijn, we ervoor ijveren om ze in de richting van kunst en cultuur te krijgen, maar we kunnen ze natuurlijk niet laten opsouperen door kunsten alleen. We weten ook dat het sociaal-cultureel werk het heel moeilijk heeft, ik zal er dus niet voor pleiten dat alles wat er is, alleen naar het Kunstendecreet gaat, want dat zou een fout signaal zijn.

Ik zal daarvoor vechten en ijveren. Ik heb dat trouwens al een aantal keer gedaan en in het verleden heb ik ervoor gepleit om geen besparing door te voeren. Ik hoop op zo'n moment natuurlijk op steun van alle politieke partijen in de meerderheid, en dat was niet altijd evident.

Belangrijk is dat ik wel de duidelijke keuze maak voor minder versnippering. De sector heeft me dat gevraagd. Ik ga niet meer middelen vragen om een aantal moeilijke beslissingen uit de weg te gaan. Ik zal moedige en duidelijke beslissingen willen nemen op basis van wat de adviescommissies mij geven. Het is daarom dat ik aan de adviescommissies een rangorde en een advies heb gevraagd over alle disciplines heen. Ik ga de politiek moeilijke keuze maken. Ik zal niet plotseling 30 miljoen euro uit een pot halen omdat ik voel dat het te moeilijk wordt en we problemen zullen krijgen.

Er is echter wel een duidelijk engagement dat we als die moeilijke keuzes worden gemaakt op basis van wat het adviescomité voorstelt, ook werk maken van een degelijke opvang, van een soort uitgeleide om sociale problemen te voorkomen. Dat is ook een engagement dat we allemaal samen kunnen aangaan, want dat is ook een vraag van iedereen die hier zit. Ik ga de duidelijke keuzes maken op basis van de adviezen die gegeven zijn omdat de sector dat expliciet vraagt. Ik vind dat belangrijk.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ook ik vraag duidelijke keuzes, minister, laat daar geen twijfel over bestaan. Ook ik vraag scherpe keuzes en minder versnippering, maar niet om te besparen, wel om het veld beter te organiseren. Daarover kunnen we het dus eens zijn.

Uiteraard ben ik het met u eens dat meer middelen voor kunst en cultuur niet alleen voor de kunsten kunnen zijn, dat spreekt voor zich. Het enige dat we van u vragen, is het engagement om op het moment dat het beter gaat, uw rechtmatig deel op te eisen.

Als u vertrekt van een bedrag waarlangs de kaasschaaf twee keer is gepasseerd en er zou voor 2013 niet meer geïndexeerd worden, dan zitten we met een reëel verlies van meer dan 10 procent van het budget in feitelijke middelen. Dat is de werkelijkheid. U geeft geen echte duidelijkheid over het startbedrag en ik wil dat positief interpreteren, maar ik hoop dat het minstens op het niveau zit van het huidige bedrag.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, het is een beetje moeilijk. Bij uw eerste antwoord was het moeilijk om te geloven dat u voor het engagement gaat. Ik heb dat in uw eerste antwoord niet gehoord, daarna wel. Als u hier al niet overtuigend overkomt inzake dat engagement indien er meer ruimte is, hoe wilt u dan uw collega's in de regering overtuigen?

Het is natuurlijk belangrijk dat u op een passionele manier betoogt dat indien er budgettaire ruimte is, u voor uw aandeel gaat, want dan zult u anderen kunnen overtuigen. Uw eerste reactie was niet overtuigend.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het is natuurlijk altijd belangrijk dat er een groot draagvlak is. Ik kan me alleen maar verheugen over de brede steun die hier wordt uitgesproken. We

hebben natuurlijk geen glazen bol, we zitten dan ook een beetje in het ijle te praten over de ruimte die er in 2013 in de begroting zal zijn. We zullen zien, de tijd zal het uitwijzen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, natuurlijk zal de tijd het uitwijzen, maar ik had toch iets meer vechtlust verwacht. Niet ten aanzien van mij natuurlijk: u weet dat ik u vooruit probeer te jagen, dat is eigenlijk mijn bedoeling.

We zullen u als ‘minister van budgetstijgingen’ natuurlijk ook steunen vanuit de oppositie. U hoeft niet alleen te rekenen op de meerderheid.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de werking van het kennisknooppunt interculturaliseren - 2097 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, uw administratie richtte enkele jaren geleden een kennisknooppunt interculturaliseren op. Dit kennisknooppunt zou gedurende vier jaar de sectoren cultuur, jeugdwerk en sport informeren en ondersteunen bij de uitvoering van het ondertussen vier jaar geleden opgemaakte actieplan interculturaliseren. Over sommige aspecten van dat actieplan zijn hier al vragen gesteld, omdat het de vorige keer in het kader van het Cultuurforum aan bod is gekomen, en nu weer op de planning staat.

De vier jaren zijn nu om. Uit het onderzoek ‘Het Actieplan Interculturaliseren: rewind and fast forward. De effecten van het Actieplan Interculturaliseren van, voor en door Cultuur, Jeugdwerk en Sport’ kwamen een aantal opmerkingen naar voren over het kennisknooppunt interculturaliseren. Er is een hoofdstukje met de titel ‘Het kennisknooppunt als flankerende maatregel in het actieplan: heeft het zijn rol vervuld?’

Ik citeer een aantal conclusies: “Volgens de deelnemers geniet het kennisknooppunt te weinig bekendheid. Bovendien lijkt de werking ervan de laatste jaren gereduceerd te zijn in vergelijking met het elan in de beginperiode. Verder ervaren de deelnemers het kennisknooppunt te veel als een binnendienst van de overheid die haar rol naar buiten als netwerker onvoldoende heeft kunnen vervullen.”

Wat zouden de taken van een kennisknooppunt dan wel moeten zijn volgens de deelnemers aan dat onderzoek? Het kennisknooppunt zou een rol moeten spelen in beleidsvoorbereidende aspecten, info bundelen en via website bekendmaken – dat gebeurt nu al, maar het kan veel beter –, nieuwe verbindingen realiseren en goed bekijken hoe Welzijn, Onderwijs, Cultuur, Jeugd en Sport op elkaar kunnen inspelen. Het zou ook erfgoed, kleinschalige units met elkaar moeten verbinden, experimenteerruimte moeten creëren, informatie verdelen over interessante internationale uitdagingen, en bottom-up advies en stapsgewijs impulsen moeten geven.

Verder in het rapport staan nog een aantal aanbevelingen. Als de overheid werkelijk werk wil maken van een kennisknooppunt – en ik denk dat dit een zeer handig instrument is – dan zou het alleszins een andere plaats moeten krijgen in het landschap. Vermits we een actieplan op het niveau van de Vlaamse overheid voorstellen, zou ook het kennisknooppunt op dit niveau moeten worden geplaatst. Dat biedt ook kansen om bijvoorbeeld schotten tussen Onderwijs en Cultuur weg te halen.

Het hele onderzoek is breder dan het kennisknooppunt, maar het actieplan fileert kritisch een aantal aspecten daarvan en geeft heel wat constructieve voorstellen om die interculturaliteit in het cultuurbeleid een goede plaats te geven.

Een tweede fundamenteel verschil met de huidige werking is dat we de rollen die te maken hebben met het begeleiden van organisaties, kunnen scheiden van de rollen die te maken hebben met het beoordelen. Dit past ook beter bij de gehanteerde checks and balances in het overheidsbeleid.

Minister, naar verluidt ligt de werking van het kennisknooppunt momenteel stil. Is dat werkelijk zo? Hoeveel medewerkers telt het nog? Is er een jaarprogramma? Wat zijn de oorzaken van de afbouw? Hebt u daartoe opdracht gegeven? Ik heb geen contact genomen met de administratie. Mijn bronnen zitten in de buitenomgeving. Ik wil de administratie op geen enkele manier viseren.

Wordt het kennisknooppunt geactiveerd? In uw beleidsbrief staat dat u het nieuw leven zult inblazen door zijn opdracht naar de deelsectoren duidelijk te definiëren. Op welke manier? Wordt de werking dan gebaseerd op de aanbevelingen in het rapport? Het rapport adviseert een informatieregisseur aan te stellen die het volgende doet: verdelen van belangrijke informatie in verband met interculturaliseren, ontsluiten van informatie bottom-up naar top, adviezen geven, effectieve verknoper, echte samenwerking stimuleren, een centraal punt vormen voor informatie.

Wat is de stand van zaken van de activering? Wat is de timing? Welke personeelsbezetting beoogt u? Hoe verhoudt het kennisknooppunt zich dan ten opzichte van andere actoren zoals Dēmos en de andere steunpunten? Ik noem Dēmos bij naam omdat die in de oude beheersovereenkomst een opdracht had. Is het de bedoeling samen te werken met de minister van Inburgering?

Ik volg ook de commissie Binnenlands Bestuur en Inburgering. Daar is men totaal niet bekend met wat er gebeurt op het vlak van interculturaliseren in Cultuur, Jeugd en Sport. Toen het ging over migrantenfederaties in het sociaal-cultureel werk, was het net of ze het in Keulen hoorden donderen. Nochtans werkt de culturele sector al ruim vijftien jaar hard om op een culturele manier aan inburgering te werken.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Caron, naar verluidt ligt de werking van het kennisknooppunt interculturaliseren momenteel stil. Bij mijn aantreden was daar 1,6 voltijdsequivalent (vte) aan de slag. Het is een onderdeel van het departement. Het kennisknooppunt heeft als doel de opgedane kennis en ervaringen met betrekking tot interculturaliseren te delen met anderen. Dit gebeurt onder andere via de website www.interculturaliseren.be en ook een nieuwsbrief.

We kunnen een beroep doen op het kennisknooppunt. In plaats van dat het niet werkt, zijn er nu twee vte's. Het klopt dus niet dat het wordt afgebouwd. Integendeel, ik ga het kennisknooppunt de opdracht geven om in het kader van het Cultuurforum 2020, dat over twee weken plaatsvindt, mee inhoudelijk vorm te geven aan het atelier participatie en diversiteit. Wel heb ik de resultaten van het onderzoek van het Centrum voor Intercultureel Management en Internationale Communicatie (CIMIC) naar de effecten van het actieplan interculturaliseren afgewacht. Daarin staan aanbevelingen voor het kennisknooppunt.

Het onderzoek naar de effecten van het actieplan gaf aan dat er binnen de cultuursector op korte tijd sprake is van een diversiteitsmoetheid. Het is te strak top-down en dwingend benaderd. Je voelt dat het verplichtend karakter wat weerstand opwekt. Daarom wil ik meer verantwoordelijkheid geven aan de cultuursector en hun vragen om zelf het heft in handen te nemen. Dat betekent echter niet dat we de interculturaliteit loslaten. Dat is trouwens ook een van de eerste uitkomsten van het Cultuurforum en het atelier, waar men heeft gezegd dat de

benadering anders moet zijn. Het moet vanuit de buik groeien. We moeten zelf een engagement nemen.

Ik heb aan het kennisknooppunt gevraagd om samen met de sector een engagementsverklaring op te maken. Zodra de engagementsverklaring en de vertaling ervan hun weg naar de organisaties hebben gevonden, wil ik het kennisknooppunt verder inschakelen bij de opvolging daarvan. Dat is belangrijk. Op die manier heeft het ook een heel specifieke taak. Het zal de opdracht krijgen om de vooropgestelde doelstellingen en acties te monitoren en op regelmatige basis te rapporteren over de stand van zaken.

Ik bekijk ook welke rol het kennisknooppunt kan spelen in samenwerking met Dēmos en de steunpunten. De evaluatie van het actieplan heeft aangetoond dat het kennisknooppunt te weinig slagkracht heeft ten aanzien van de sector en dat het te weinig zichtbaar is. Dēmos heeft als participatie-instelling een heel expliciete opdracht inzake de ondersteuning van de sector met betrekking tot interculturaliteit. Ik bekijk nu hoe beide werkingen op elkaar kunnen worden afgestemd, zodat ze elkaar kunnen versterken en complementair zijn. In de opdracht van het kennisknooppunt moet de nadruk liggen op beleidsondersteuning, beleidsevaluatie én beleidsmonitoring, en de rapportage hierover. Het onderzoek naar de effecten van het actieplan heeft immers aangetoond dat een van de zwakke punten het gebrek is aan een instrument om resultaten te meten. Dat komen we in de sector wel vaker tegen.

U weet dat we momenteel aan die engagementsverklaring werken. Over twee weken wordt die besproken op het Cultuurforum. Dat was trouwens een van de sessies die het snelst volzet was. Het leeft dus wel en men is echt wel bereid om daarrond te werken.

Als de engagementsverklaring afgerond is, willen we met de sector verder aan de slag gaan. Dan kan de planning worden opgemaakt voor het sturen van het kennisknooppunt. Ik heb daarnet al gezegd dat er twee voltijdsequivalenten zijn. Op dit moment volstaat dat.

Over de verhouding tussen Dēmos en de steunpunten heb ik het daarnet al gehad. Het is de bedoeling meer transversaal te werken. Het wordt betrokken bij projecten in de sectoren Jeugd, Sport en Media.

Het kennisknooppunt zetelt in de commissie Integratiebeleid. Daar wordt gewerkt aan een geïntegreerd actieplan rond minderheden, waarin ook de acties voor cultuur een plaats zullen krijgen.

Mijnheer Caron, ik denk dat u een gelukkig man bent nu u weet dat de werking niet is stilgelegd.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, dat is waar. Ik wist het toen ik de vraag stelde. Ook bij het begin van de legislatuur was het kennisknooppunt al voor een deel ontmanteld. We mogen het zeggen zoals het is. Als het goed is, mag het ook gezegd worden. Ik deel uw beleidsaanpak. Ik zal het ook ondersteunen. Ik zal aanwezig zijn op het Cultuurforum, maar ik weet niet of ik voor die sessie heb ingeschreven.

U verwijst naar de diversiteitsmoetheid, waarover het onderzoek een heel duidelijke uitspraak doet. Het heeft te maken met een top-downbenadering, maar ook met de maatschappelijke druk die voor de sector iets te groot is. Voor de cultuurwereld is die onevenredig. Wat gebeurt er dan? Men zet voor een deel een kunstmatig instrumentarium in. Dat gebeurt bijvoorbeeld in bestuursraden. En dan merkt men dat dat niet zo goed werkt.

We zullen het Cultuurforum, de engagementsverklaring en de transversale werking afwachten en opvolgen. We zullen dan wel zien.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, ik ben ook heel blij met uw antwoord. Het verheugt me dat er meer mensen tewerkgesteld worden.

Daarnet had u het over de diversiteitsmoetheid. U moet dat zien in een soort veranderingskader. Als men met diversiteit bezig is, dan is men eigenlijk bezig met een veranderingsproces. Diversiteitsmoetheid is dan eigenlijk een onderdeel van dat proces. Eigenlijk is dat een indicatie in heel dat veranderingsproces. We moeten dat ook zo blijven zien, omdat we dan de zaken in perspectief kunnen plaatsen. Dat is heel belangrijk.

Ik kijk ook uit naar de engagementsverklaring, die de sector samen met het kennisknooppunt zal opstellen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■